

визначаються у спеціальних організаційно-розпорядчих документах, а саме - положеннях, посадових інструкціях.

Слід зазначити, що удосконалення побудови адміністративної служби медичних закладів повинно бути спрямоване на досягнення стратегічної мети – забезпечити організаційні та економічні передумови для поступового цивілізованого ринкового розвитку системи медичної допомоги. Для досягнення мети слід вирішити такі основні завдання: обрати оптимальну економічну стратегію і тактику; розробити і послідовно впровадити організаційні зміни в системі медичної допомоги; удосконалити адміністративний механізм управління галуззю.

ТРАЧ І.Т.

слухач магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент кафедри державного і
муніципального управління Петриків А.В.)

СИСТЕМА ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СПІВПРАЦІ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЙОГО МІСІЇ

Електронний уряд є формою спілкування з державою і способом організації державної влади за допомогою систем локальних інформаційних мереж та сегментів глобальної інформаційної мережі, яка забезпечує функціонування певних служб у режимі реального часу та робить максимально простим і доступним щоденне спілкування громадян, суб'єктів господарювання, підприємницького сектору економіки з офіційними установами. Вважається, що така форма спілкування з державою призведе не тільки до більш ефективного й менш витратного адміністрування, а й до кардинальних змін взаємовідносин між громадянами й органами державної влади та місцевого самоврядування [1].

Концепція електронного врядування складається з двох взаємозалежних (і одночасно самостійних) проектів (підконцепцій). Це внутрішня урядова інформаційна інфраструктура та зовнішня

інформаційна інфраструктура, що взаємодіє з громадянами й організаціями. На нашу думку, перша має контролюватися громадськістю та суб'єктами господарювання, що зробить прозорим функціонування органів державної влади, а другу потрібно зробити відкритою та доступною як можна більшому колу громадян та суб'єктів ринку.

Можна виділити два основних напрями роботи в межах електронного урядування:

- орієнтація на громадянина як на споживача державних послуг у питаннях реалізації державної політики;
- забезпечення прозорості надання цих послуг суб'єктам господарювання.

Діяльність, спрямована на реалізацію цих напрямів, вважаємо, може здійснюватися за такими векторами:

- інформування суб'єктів господарювання про діяльність органів влади;
- надання он-лайн-послуг, консультацій суб'єктам господарювання;
- залучення суб'єктів господарювання до рішень, що приймаються органами державної влади;
- інституціональний контроль за діяльністю органів державної влади.

Участь суб'єктів господарювання у процесі прийняття рішень, наприклад, місцевими органами державної влади в рамках електронного урядування може здійснюється шляхом:

- інформування органами влади суб'єктів господарювання про проблемні питання в реалізації економічної, соціальної, екологічної та ін. політик;
- стимулювання участі суб'єктів господарювання в їх обговоренні;
- висловлення суб'єктами господарювання рекомендацій та побажань стосовно рішення, що буде прийматися.

Схема електронної демократії, на думку В.Ковалевського, за сутністю процесу прийняття рішень носить партисипаторний (демократія участі) та деліберативний (демократія обговорення) характер [2].

Партисипаторність зумовлена відкритістю державної інформації і можливістю використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій як інструменту для реалізації громадянами, в тому числі,

суб'єктами господарювання своєї політичної волі, що є основою прямої демократії.

Другий аспект процесу ухвалення рішень стосується деліберативності - тобто процедури якнайширшого обговорення суспільно значущих питань.

Разом з тим, з питанням залучення суб'єктів господарювання до прийняття рішень органами влади виникає ряд труднощів, до яких віднесемо:

- чинним законодавством не визначені чітко самі поняття “залучення громадян” та „залучення суб'єктів господарювання”, і як наслідок, чітких механізмів реалізації таких „залучень”;
- участь суб'єктів господарювання у прийнятті органами влади рішень вимагає від них високого рівня знань, уміння аналітично мислити, впевнено орієнтуватися в законодавстві і законодавчому процесі;
- недосконалість інформаційних каналів між урядом, бізнесом і громадянами;
- значні адміністративні витрати.

Тому, досягнення мети впровадження системи електронного урядування як інструменту співпраці органів державної влади та суб'єктів господарювання в процесі реалізації їх місії потребує активізації та консолідації зусиль і державних, і недержавних організацій. Наприклад, для активної участі суб'єктів господарювання у процесі формування електронного уряду держава має забезпечити широкий їх доступ до інформаційно-комунікативних технологій, розвиваючи комп'ютерну і екологічну освіту і підвищуючи рівень доступності нових технологій для усіх суб'єктів господарювання.

Література:

1. Коліушко І.Б., Демкова М.С. Електронне урядування - шлях до ефективності та прозорості державного управління [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.isu.org.ua/uploads/publications/20.doc>.

2. Ковалевський В. Інформаційна демократія як політична категорія: Наук. зап. // Зб. - К.: ІПіЕНД, 2003. - Вип. 22. - С. 214-222. - (Сер. “Політологія і етнологія”).